

držování zvláštní čin trestný. Účastnilo-li se však činu trestného více osob co pachatelé v různých okresech soudních, rozhoduje mezi více soudy příslušnými předstížení (§ 56 tr. z.).

b) Souvislost tu je též, když jedna osoba dopustila se více činů trestních (subjektivní souvislost). V tomto případě může dle zásady platné pro trestání sbíhajících se činů trestních, řízení proti obviněnému zavést z pravidla jen jeden soud, a jen jeden soud může rozsudek vynést. Totéž platí též v tom případě, sbíhá-li se objektivní souvislost se subjektivní, když osoba účastní se činu trestného jinou osobou spáchaného a mimo to by spáchala ještě jiný čin trestný. Jest-li v těchto případech subjektivní neb objektivní souvislosti více soudů příslušno, rozhoduje mezi nimi předstížení, t. j. ten soud je příslušným, který nejprve předsevzal úkon vyšetřovací ať již během přípravného vyhledávání neb vyšetřování (rozh. kas. s. ze dne 3. března 1885, sb. č. 751). Spadá-li však některá ze sbíhajících se věcí trestních před soud porotní, jest ona pro příslušnost rozhodnou, byť i byl býval jiný z příslušných soudů předešel; rovněž řídí se příslušnost dle činu trestného náležejícího před soud sborový, byť i byl býval soud okresní předešel ohledně přestupku před okresní soud náležejícího (§ 56 tr. ř.) a rovněž je okresní soud v sídle sborového soudu I. stolice příslušným pro všechny souvislé přestupky tiskem spáchané (§ 485 tr. ř.). Ježto by však bezvýmínečné užití zásady právě pro všechny druhy souvislosti vytčené mohlo vésti v jednotlivých případech k protahování nebo stěžování řízení nebo prodloužení vazby obviněného, dopouští tr. ř., by soud příslušný pro více souvislých věcí trestních učinil opatření, by řízení trestní bylo ohledně jednotlivých činů trestných neb ohledně jednotlivých obviněných odděleně vedeno a ukončeno. Stalo-li se tak, lze z ohledů účelnosti postoupiti vyloučenou věc trestní tomu soudu, který by byl pro ni příslušným nehledě ku spojitosti. Vyloučí-li se některý ze souvislých činů trestných ze společného řízení trestního, jest povinností žalobce se prohlásiti, zda-li si vyhrazuje stíhání ostatních činů trestných, jež se obviněnému připisují. Tím má býti obviněný chráněn před tím, by nebyl později k soudu volán ještě pro jiné činy trestné. Neprohlásí-li se žalobce o čin trestný, jenž byl předmětem soudního přípravného vyhledávání nebo vyšetřování, může obviněný žádati, by se žalobce též o tom vyslovil ve lhůtě soudem pokud možná krátce vyměřené (vyk. předpis § 15), ježto by se jinak za to pokládalo, že od stíhání ustupuje. Upustil-li žalobce (výslovně neb mlčky) od stíhání, lze dotýčný čin trestný stíhati jen za těch podmínek, za kterých se připouští obnova trestního sporu před hlavním přelíčením zastaveného (§§ 57 a 58 tr. ř.).

Souvislost čili konnexita (v trestním řízení důchodkovém).

Trestní zákon důchodkový obsahuje následující zásady ve příčině souvislosti trestných jednání důchodkových:

1. Míra, při níž ohled na příbuzné přestupky důchodkové může míti vliv na výměru trestu, má se řídit, pokud neobsahuje zákon nějakého jiného ustanovení, dle větší nebo menší podobnosti, bližší nebo vzdálenější souvislosti přestupků, dle podobnosti prostředků, jichž bylo použito ku provedení nebo zatajení trestného jednání (§ 109 tr. z. důch.).

2. Jestliže proti jedné osobě dva nebo více přestupků jest odhaleno tímže nebo odděleným úředním vyšetřováním, má se konati řízení od toho okamžiku, kdy přestupky ty byly objeveny, v souvislosti se zřetelem na

předpisy pro jednotlivé části řízení předepsané (§§ 521—525, § 503 tr. z. důch.).

3. Setkají-li se přestupky menšího druhu proti téže osobě s přestupky jinými, jichž nelze považovati za menší, tu třeba předsejít i v příčině těchto menších přestupků dle předpisů řádného řízení a nikoli zkráceného; z toho ale nesmí se dovozovati, že by vyhledávání, jež již v jednotlivých menších trestních případech předsevzata byla dle stručného řízení, jakmile se objeví jich souvislost s jinými přestupky poplatkovými, musela se znovu konati dle řízení řádného (§ 504 tr. z. důch.).

4. Setká-li se větší počet přestupků menšího druhu proti jedné a téže osobě, jež byly objeveny týmiž nebo různými jednáními z moci úřední, třeba šetřiti řízení, jež je předepsáno pro menší přestupky (§ 505 tr. z. důch.).

5. Koná-li se proti jednomu obviněnému řízení pro dva nebo více přestupků důchodkových, má se rozhodnutí ve příčině všech na soud podaných, ale nerozhodnutých přestupků společně vyřknouti (§ 803 tr. z. důch.).

6. Není ale žádoucí, když někomu přísluší ručení za dva nebo více přestupků, jednati o všech těchto přestupcích zároveň; řízení tu může se díti o každém přestupku odděleně.

7. Také v tom případě, když někdo ručí za jeden nebo více přestupků důchodkových dle § 137 tr. z. důch. (ručení spoluvinníka a účastníka, pokud jich spoluvina a účastenství nejsou podrobeny zákonnému trestu) pro spoluvinu neb účastenství a zároveň ručí za jiné přestupky z jiných důvodů vzniklé, tu jednání strany ručení z přestupků ze spoluviny a účastenství může se vésti odděleně od jednání pro přestupky vzniklé z jiného právního důvodu (§ 784 tr. z. důch.).

Species facti.

Species facti jest písemné sepsání informace advokátem, přejímá-li právní záležitost.

I. Obsah a rozsah species facti.

Všeobecný soudní řád (josefinský) má, co se týče sepsání *species facti*, v hlavě 38. (§§ 412—414), jež »o advokátech« jedná, obsáhle předpisy.

1. *Species facti* sepsaná se žalobcem. § 412 poukazuje advokátu, co má sepisuje *species facti*, vyhledati a vypátrati, je-li strana hledající právo žalobkyní. Jestliž advokátu za povinnost uloženo, aby nejprve uvážil, je-li ta právní záležitost spravedlivá a slušná a tudíž k zastupování způsobilá, neboť první povinností advokáta jest, aby poctivostí a čestností hájil čest a důstojnost svého stavu; převzal-li by nespravedlivou věc, o níž jest zúplna přesvědčen, porušil by tím povinnosti svého stavu způsobem nejhorším, a to tím spíše, ježto není povinen, aby převzal každé zastupování (§ 10 adv. ř.). Převezme-li advokát zastupování žaloby, musí při sepisování *species facti* zjistiti plný nárok svého klienta jak ve věci hlavní, tak i co do vedlejšího příslušenství; jest mu dále k tomu hleděti, může-li strana podati důkazy podle soudního řádu.

2. Žádá-li žalovaný o zastoupení advokátem, má tento důkladně žalobu zkoumati, všechny námitky, které přísluší žalovanému, jakož okolnosti, o něž se opírají, uvážiti, průvody a pomůcky, které mají odůvodniti námitky, přesně prohlédnouti. § 413 nevytýká sice zásady, že